

Jubilál a Magyar Festők Társasága

Idén ünnepli tízéves működését az 1995 nyarán megalakított Magyar Festők Társasága. A 33 alapító festőművész által létrehozott egyesület azóta nagy utat járt be. Évente 4-6 kiállítást rendez az ország különböző pontjain, s minden évben jelentkezik legalább egy olyan országos, nyílt tárlattal, melyre bárki pályázhat, nem csak társasági tag. Így a legkiválóbbak szereplése mellett mód adódik új tehetségek felbukkanására is. A 290 tagnak általában más-más harmada vesz részt a tárlatokon. A meghívások csoportkiállítások a legkülönbözőbb szempontok alapján szerveződnek: volt már fiataloknak, a korábban díjazottaknak és a különböző tájegységek alkotóinak csoportkiállítása. Lehetőség van arra is, hogy festő vagy művészettörténész tagja által koncipiált és kezdeményezett tárlat megvalósítását segítse a társaság. Az országos kiállításoknál az a törekvés, hogy a kiírt téma, alapgondolat kellően kedvező, ösztönző legyen a művészek számára, ugyanakkor eléggé tág lehetőséget nyújtson a képzeletnek, az alkotó fantáziának.

1966 óta rendezi meg a társaság a Szekszárdi Festészeti Triennálét; tematikájuk minden alkalommal valamilyen aktuális dátumhoz, jubileumhoz kapcsolódik. '96-ban az '56-os forradalomra, '99-ben Paul Klee-re, 2002-ben Gulácsy Lajosra emlékeztek a kiállítók. 2005-ben Farkas István jegyében kerül sor a negyedik triennáléra. Nevezetes kiállítás volt például a Siklasztikák, képző- és iparművészek asszablázsainak bemutatója, amely Újpest után Gyórt és Szekszárdot is megjárta. Szombathelyen a Nemzetközi Kovács Kiállítást (1999); az Ernst Múzeumban a Melankóliát (1999); Szegeden a Máskor, máshol c. (2000), és Kecskeméten a Fény és árnyék (2001) c. országos kiállítást rendezte meg az egyesület. A Vigadó Galéria többek között a Fehér képeknek, a Körképeknek, s a Hajó tárlatának adott helyet. Ugyanitt volt 1998-ban a társaság első Kollázs kiállítása is kortárs alkotók műveiből. Ezt 2004-ben követte a győri Városi Múzeum Képtárában a Magyar Festők Társasága eddigi legjelentősebb szakmai sikerét kivívott Magyar kollázs c. tárlat, amely több éves előkészület és kutatómunka után, művészettörténész munkatársak segítségével született, és amely a magyar kollázs történetét és jelenét dolgozta fel kiállított művek és a kutatás eredményeit tartalmazó tanulmánykötet formájában. Egyébként minden kiállításához színes, kétnyelvű katalógust ad ki a társaság.

A Magyar Festők Társasága alapító elnöke 2002-ig *Karátson Gábor* festőművész-író volt; az elnök 2002 nyara óta *Kovács Albert* festőművész, művészeti író; az elnökség tagjai *Bikácsi Daniela*, *Mayer Berta* és *Kovács Péter* festőművészek. A társaság létrejötte óta tagszervezete a Magyar Képzőművészeti és Iparművészeti Tár-

saságok Szövetségének, 36 másik művészegyesület mellett.

Az ötvenedik kiállítását, a Labirintust éppen idén rendezte (Újpest után) Balatonalmádiban a Magyar Festők Társasága. Az önkormányzat Padlásgalériájában augusztus 8-ig tekinthették meg a tárlatot az érdeklődők.

Kovács Albert

A Magyar Festők Társasága további kiállításai 2005-ben

IV. Szekszárdi Festészeti Triennálé

Farkas István emlékezete. Szeptember 10-október 8. Országos nyílt beadású jubileumi kiállítás. A Farkas István alapítvány díja, minisztériumi díjak. Megemlékezés a társaság 10 éves jubileumáról. Kurátor S. Nagy Katalin művészettörténész. Autóbuszutat tervezünk a megnyitóra.

Között

Posztgeometria II. Vízivárosi Galéria, október 4-25. A három éve megkezdett ciklus keretében a mai magyar geometrikus festészet képviselőinek munkáit kívánja szembesíteni egymással a társaság. A kiállítás a Festészet Napja rendezvény-sorozatához kapcsolódik. Kurátor Cseh Borbála művészettörténész.

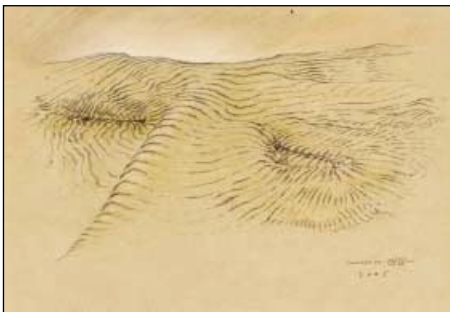
Szentendreiek

Újlipótvárosi Klub-Galéria, október 18-november 4. A Festészet Napján megnyíló tárlaton az egyesület 18 Szentendréni élő és alkotó művésztagja vesz részt. A vidéki régiók művészetét bemutató sorozat záró kiállítása. Kurátor Somogyi Zsófia művészettörténész.

Éjszakai kihallgatás (Ami erről eszedbe jut.)

Cifrapalota, Kecskemét, december 1-2006. január 30. Országos nyílt beadású jubileumi kiállítás. A jubileumi év legnagyobb szabásúnak ígérkező tárlata. 100 kiállítóra számítunk. Díjak. Kurátor Pogány Gábor művészettörténész. Autóbusz utat tervezünk a megnyitóra. Beadás: november 2-3., szerda-csütörtök, 10 és 16 óra között a Lónyay u. 34. II. emeletén, a Ferencvárosi Képzőművészek Egyesülete műtermében.

Kurcsis László művei a mosonmagyaróvári Magyar Galériában

Varga Patricia Minerva, és még sokan mások, a megyében és távolabb élő művészek közül.

Legutóbb *Kurcsis László* Győrben élő grafikus tárlatát tekinthette meg a közönség, augusztus közepéig.

Kurcsis az egyedi grafika mellett, alkalmazott grafikai munkákkal is foglalkozik, számos szép kivitelű könyv, plakát örökíti meg keze nyomát. 1999-től a Győri Nemzeti Színház grafikus, a Műhely Győr-Moson-Sopron megyei kulturális folyóirat művészeti szerkesztője. Művészetének elismerését számos díj reprezentálja. E mellett a Győri Grafikai Műhely és Kassák Kollégium alapító tagja. Munkái széles közönséghez jutottak el, szerepeltek a megyében, az országban valamint külföldön, például New York-ban is (1993).

A most bemutatott munkái finom ceruzarajzok, melyek részletei a vonalak tizedmilliméterét sem haladják meg, igaz nagy többségében a képek kis méretűek, de találhatók, részletgazdag, nagyméretű alkotások is. Fő témái a filozófikus, metafizikus életvezetés momentumait ragadják meg, elgondolkodásra sarkallnak, tájai szinte a

végtelen, az időtlen valóság megragadására készítettek. A kezdet és vég szinte egyidejűleg jelenik meg, rajtuk, utak, vándorbotok mint az emberi létezés elenyésző tüze, a végtelenbe tűnő út, sziklahasadék, dombhátak mind az idő esetlegességét, s egyszerre örök, emberilétet mérő voltát közvetítik. A képek alapját alkotó finom barnás árnyalatú papír is a mély, régies időre utal, mely lágy hangulatot sugároz környezetére. A taoista bölcs Lao-ce: Tao te king című verses bölcséleti gyűjteményében olvashatjuk. „Az Út magába-veve/ árny és köd./ Köd és árny, / hol képek rejlenek. /Árny és köd, /hol dolgok rejlenek...”

Kurcsis művészete közel áll ezen versek hangulatához, visszafogott csendes. Formavilága, filozófiai töltést hordoz, szinte kivétel nélkül mindegyik rajzán megjelenik egy út vagy a négyzet térbeli változata, áttetsző konstruált szerkezetként, vagy tömörebb kő, esetleg befedett összekötött csomag alakjában. A négyzet a világ meghatározott metafizikus lényegét közvetíti számunkra, a „világ négy táját”, a térbeli dimenziók teljességét hivatott tolmácsolni. *Hujber Adrienn művészettörténész*

A Magyar Galéria, mely 2001. október 5-én nyitotta meg kapuit Mosonmagyaróvár belvárosában, azt a célt tűzte ki maga elé, hogy kortárs képzőművészeti alkotások értékesítésével, kiállításokkal, kulturális rendezvények szervezésével gazdagítsa a város kulturális életét.

Számos művész számára kínál kiállítási lehetőséget, többek között *Bábel Anita*, *Borbély Károly*, *Cene Gaál István*, *Fekete Géza*, *Kass Eszter*, *Kustán Melinda*, *Lipovics János*, *Szalkai Károly*,

Országos Képzőművészeti Biennálé Balatonalmádiban

Időtlenség a Padlás Galériában

A Balatonalmádi Városháza Padlás Galériájában augusztus 12-én Simon Károly a Balaton Szövetség ügyvezető elnöke nyitotta meg a VIII. Balaton tárlatot. Az Időtlenség címmel megrendezett Országos Képzőművészeti Biennálé motójául Veszeli Lajos festőművész, a tárlat kurátora és szervezője Ady Endre gondolatát választotta: „Bolond világ ez, Istenemre / És már mindennel így vagyunk: / A fején jár még az idő is, / Hát hogyne járnánk mink magunk?”

Az ország különböző tájegységeiről érkező művészeket és a közel háromszáz lélekszámú tárlatnyitó közönséget Pandur Ferenc polgármester köszöntötte. Többek között arra figyelmeztetett, hogy „napjainkban a gazdasági érdekek sokszor szembeállítják egymással az embereket. A művészet optimista fatalizmusával, örök igazságkeresésével, néha gyermeki naivitással elfeledteti ezeket a vitákat, ha csak néhány pillanatra is. Ilyen pillanat ez a kiállítás is. A táj, a Balaton szépségét legjobban a művészek tudják leírni, versbe foglalni, megénekelni, illetve megfesteni...”

Simon Károly, a Balaton Szövetség ügyvezető elnöke megnyitó beszédében elmondta, hogy az 1991 óta kétévénként megrendezett Balaton tárlat a Balatonalmádiban és a tó partján megrendezett fesztiválok, rendezvénysorozatok kiemelkedő eseményévé vált. 150 képzőművész küldte el alkotását a kiállítás szervezőinek felhívására. A zsűri, melynek tagjai *Bauer István* festőművész (Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete), *Dr. Benedek Katalin* művészettörténész (Magyar Nemzeti Galéria), *Paulikóvics Iván* szobrászművész, *Sós Katalin* művészeti író (Magyar Képző- és Iparművészeti Lektorátus) voltak 80 festő, illetve szobrászművész alkotását

javasolta kiállításra. Beszédében hangsúlyozta, hogy a tárlatnak immár hazai és nemzetközi rangja van. Külön köszöntötte azokat a képzőművészeket, akik először vesznek részt a tárlaton. Így *K. Iczrárné, Büki Attila, Zöld Anikó* festőművészeket és másokat.

A megnyitót követően átadták a zsűri által javasolt művek alkotóinak díjait. A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma fődíját *Luzsiczka Árpád* grafikus- és festőművész *Csendélet madárral* című festményéért kapta. Zala, Vas, Somogy megyék önkormányzatainak díját *Németh László* keramikus, *Milos József* fotóművész, *Varga Patricia Minerva* festőművész vehette át. Veszprém, Balatonalmádi, Balatonfüred, Balatonfűzfő és Keszthely város díjában részesült: *Krajcsóvics Éva* festőművész, *Kopócsy Judit* festőművész, *Raffay Béla* szobrászművész, *Szilágyi Imre* grafikusművész és *Kokas Ignác* festőművész.

Balatonkenese Nagyközség Önkormányzatának különdíját *Veszeli Lajos* festőművész nyerte el. Az Országos Képzőművészeti Biennálé szeptember 10-ig látogatható hétköznapokon 10-től – 18 óráig, a városháza Padlás Galériájában (Balatonalmádi, Széchenyi sétány 1.). B.A.

Törley Mária szobrászművész és Fred Faber fotóművész kiállítása

„Párhuzamok” címmel közös kiállításon mutatta be munkáit a magyar szobrász és a luxemburgi fotográfus a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal kiállítótermében. A kiállításról Törley Mária így ír: „Fred Faber fotóművész 2004. nyarán ismerkedtem meg, luxemburgi kiállításom idején. Két este kb. 1000 diát vetített le nekem. Úgy éreztem, rokonlelkek vagyunk. India világa és művészete már főiskolás koromban nagy hatással volt rám. Ebben a színes és ellentétekkel teli világban együtt jár a szenvedés és a harsogó életöröm. ... Az élet csodálatos minden szépségével, örömeivel és szenvedésével együtt. Ezt sugallja az indiai művészet és ez sugárzik Fred képeiből, azoknak az embereknek az arcából, akiket megörökít. Némelyik két lábon járó szobor.” Az Indiában készült fotográfiákkal együtt látható egy keresztmetszet Törley Mária sokirányú szobrászi munkásságából. Megnyitójában Tóth Antal művészettörténész (Magyar Nemzeti Galéria) - többek között - így fogalmazott: „Ez a kiállítás, bár kamarajellegű (tehát nem gyűjteményes), híven érzékelteti Törley Mária művészetének egészét. Taglalva: Azt, hogy ő egyaránt foglalkozik naggyal és kicsivel (monumentálissal és kisplasztikával), szenttel és profánnal (szakrálissal és köznapi tárggyal). Azt, hogy jó, arányos az életmű szerkezete, amire én éppen a műformák számának viszonyításából szoktam következtetni. Azt, hogy van érzéke a nagy méretek iránt, és ahogy ő nyilatkozik, ezek inkább kedvére valók és jobban kezére állók, mint a kisplasztika.”

Fotók: Árfány Gábor

Huszonötezer fellépő, több mint egymillió eladott jegy

Multikulturális forgatag Skócia fővárosában

Augusztus bármelyik napja lehetne. Több utca lezárva a forgalom elől, hömpölygő tömeg, itt gólyalábon sétál valaki, amott maga a Kaszás sétál egyik kezében névadó szerszámjával, másik kezében egy korsó sörrel. Kikiáltók, ingyenes múzeumok, énekesek, zenészek, a skót duda hangja, mobil jegypénztárak kiállításokra, előadásokra. Egy átlagos nap a fesztiválon.

Az Edinburgh-i Fesztivál egy összefoglaló név arra a multikulturális forgatagra, ami július vége és szeptember eleje között ellepi Skócia fővárosát. A történet 1947-ben kezdődött, amikor néhány színházkedvelő ember elhatározta, hogy megszervezi az Edinburghi Nemzetközi Színház- és Moziszfesztivált. Ehhez szinte azonnal csatlakozott a Fringe, az „ellenfesztivál”. A skót katonazenekarok karitatív előadásorozata, a Military Tattoo 1950 óta évente több mint 250 000 látogatót vonz. A sorozat 1983-ban kiegészült a Könyvfesztivállal, mely már a maga 650 író-olvasó találkozásával, felolvasóestjeivel a világ egyik legnagyobb könyves eseményévé vált.

A rendezvényekhez szervesen kapcsolódik a jazzfesztivál, ahová Svédországtól New

Orleansig, a jazz fellegráig, a világ minden tájáról érkeznek neves előadók. Van tudományos fesztivál, ahol igyekeznek „emberközelbe” hozni különféle felfedezéseket, kutatási eredményeket, sőt, idén négynapos politikai fesztivált is rendeznek, ahol a „nagypolitika” résztvevői kerekasztal beszélgetéseken avatják be az érdeklődőket a kulisszatitkokba.

Üdítő színfoltja és egyik legnagyobb látványossága volt az idei fesztiválnak a Kavalkád. Ennek során riói hangulatot varázsoltak az amúgy borongós skót égbolt alá a felvonulók a többszáz ezer látogató nagy örömére. Hétfégenként amúgy is foglaltak a közterületek, van, hogy a kastély tövében több ezer néző előtt zajlanak a Hajléktalan Világkupa fociküzdelmek. Előfordul, hogy kirakodóvásárok csábítják a vásárlókat. Az egész hathetes eseménysorozat pedig az Edinburgh Mela névű kétnapos, ázsiai hagyományokat bemutató programmal ér véget, ahol a látogató elveszhet egy hamisítatlan bazar forgatagában, megcsodálhatja a sokszínű kosztümökben felvonuló csoportokat, gyönyörködhet a keleti táncosok tudásában,

egyáltalán: úgy érezheti, hogy nem is Európában, hanem valamelyik távoli ország fővárosában van éppen.

Ismert és feltörekvő alkotók

És hát itt van a Galériák Fesztiválja. Az ember úgy érzi, hogy ez egy kicsit kilóg a többi közül, hiszen ebben a városban az egész év során annyiféle helyszínen annyiféle kiállítás vonzza az érdeklődőt, hogy nehéz fokozni a tempót a nyári hónapokban. De lehet! Negyvenöt kiállítóterem, múzeum, galéria szerepel tárlattal a fesztiválkiadványban, gyakorlatilag mindenféle érdeklődést kielégítve. Hagyományosan nagy nevek is szerepelnek, elég csak a Gauguin víziói című kiállítást említeni, de a feltörekvő, fiatal művészek, Skóciából és az egész világról is lehetőséget kapnak a bemutatkozásra.

Ófelsége II. Erzsébet királynő 73, általa gyűjtött rajzot és akvarellt bocsátott a fesztivál rendelkezésére, ráadásul ezek Nagy-Britannia egyik legszebb épületében, az edinburghi királyi rezidencián, a Holyroodhouse Palotában tekinthetők meg. A Skót Királyi Akadémia épületében a már említett Gauguin mellett Paul Cézanne, Edgar Degas, Emile Bernard, Paul Sérusier, Maurice Denis és Henri van de Velde alkotásai láthatók, összegyűjtve Gauguin mentorainak, pályatársainak munkáit is.

Nagy érdeklődés övezi Francis Bacon Porték és fejek elnevezésű kiállítását a Modern Művészetek Nemzeti Galériájában. A művész pályatársairól, ismerőseiről, szerelmeiről készült portréit magánygyűjtők bocsátották a múzeum rendelkezésére.

Igazán egzotikus a perzsa üveg és kerámiaművészet bemutatása, ahol az autentikus hangulatot még a dekorációként felhasznált szőnyegek, használati tárgyak is fokozzák, a kiállított tárgyak az ókortól napjainkig vezetik a látogatót. Fantasztikus a Kétfelé tekintve című vendégprodukció is, ahol a New York-i Afrikai Művészeti Múzeum Afrikában született, de már nyugaton élő kortárs művészek alkotásait mutatja be, teret adva ismert és feltörekvő alkotóknak egyaránt.

A City Art Centre programja kicsiben ötvözi a fesztivál kavalkádját, hiszen az előbbi két, unikális kiállítás mellett teret ad a skót művészet elmúlt 250 évét bemutató kiállításnak, amely nagyon érdekes lehet a „konzervatívabb” művészetekre kíváncsiaknak, ugyanakkor itt látható az egyik legizgalmasabb bemutató is, az Új Biblioteka Alexandrina”. Ennek lényege, hogy Egyiptom és az UNESCO,

felélesztve a kétezer évvel ezelőtti ókori könyvtár eszméjét, létre kívánja hozni a világ egyik legnagyobb könyvtárát, amelyben a közel-keleti régió könyveit, kéziratait fogja látni a nagyérdemű. Az erre kiírt nemzetközi pályázaton egy norvég tervezőcsoport munkája győzött, akik egy nemzetközi együttműködés keretében irányítják a munkálatokat. A békét, a kelet-nyugati, észak-déli, keresztény-izlám összefogást szimbolizáló bemutató különösen a feszült politikai helyzet miatt elgondolkodtató.

Csak felsorolásszerűen még néhány cím: Henri Cartier-Bresson fotói, 50 kortárs ékszerész munkája, Az utolsó cár és cárnő élete, Napjaink skót festőinek alkotásai, A gyógyítás ötszáz éve, Skót tájak olajvászon.

Az „ellenfesztivál“

Az első nemzetközi fesztivál ideje alatt nyolc, mellőzése miatt dühös társaság előadásokat szervezett a „hivatalos“ programhelyszínek környékén, legelőször egy használaton kívüli pubban. Talán ők sem gondolták, hogy ebből a dacos tiltakozásból születik a világ legnagyobb művészeti fesztiválja, amelyen a hivatalos sta-

tisztikák szerint például a 2004-es esztendőben 1695 produkció került színre, 735 társaság közreműködésével. A fellépő művészek száma 25 326. A műsorfolyam immár hivatalos része az Edinburgh-i nyári fesztiválnak.

Pedig nem úgy indult, hogy évek múltán nyaranta gyakorlatilag az egész város a hatása alá kerül. Az első évben még neve sem volt a fel-

Egy mindenkiért, minden(ki) egyért

Edinburgh büszke a fesztiváljaira, mindenki tudatában van annak, hogy mit is jelentenek az események a városnak és Skóciának. Hírnevet, vendégeket, elismertséget. És még egy fontos dolgot: pénzt, nagyon sok pénzt.

A szállodák, kiadó szobák, kollégiumok, ifjúsági szállások zsúfolásig tömve a világ minden részéről érkező látogatókkal, a pubokban néha mozdulni is alig lehet, a szuvenírboltok meghosszabbítják nyitva tartásukat.

Minden edinburghi tesz is a közös célért, a sikeres lebonyolítás érdekében. A turistainformációnál, a buszpályaudvaron, a vasútállomásokon, a híres emeletes buszokon egyaránt megtalálják a helyiek és a turisták az események tájékoztatóit, természetesen ingyenes kiadványokban. A közbiztonság kiváló, a közlekedés úgyszintén, az éttermekben, vendéglőkben hamisítatlan skót vendégszeretettel találkozók a betérő.

Fontos és talán a hazai fesztiválok szervezésénél is megtanulandó lenne a fantasztikusan precíz szervezőmunka, amelynek köszönhetően az események iránt érdeklődők hónapokkal előre tudják a pontos napszámot, a kiállítások nyitva tartását, hiszen sokan ehhez igazítják nyaralásukat, és a szervezők ennek tudatában előre gondoskodnak a tájékoztatásról.

A fizetős programok mellett rengeteg az ingyenes esemény, kiállítás, előadás is, köszönhetően egyrészt az állami szerepvállalásnak a művészetekben, másrészt a bőkezű szponzoroknak, akik hol helyet, hol pénzt, hol egyéb támogatást biztosítanak az ismert vagy kevésbé ismert művészeknek. A magyar művészek számára talán az „own art“ nevű kezdeményezés lehet a leginkább irigyelt: ennek keretében a Skót Művészeti Tanács és kereskedelmi bankok összefogásával a brit területekről érkező látogatók akár nyolcszáz ezer forint értékben vásárolhatnak kamatmentes, vagy jelképes kamatú hitelre műtárgyakat. A vevő művet, a művész vevőt, a bank pedig ügyfelet szerez. Ilyen egyszerű az egész...

lépéseknek, attrakcióknak, csak egy, a hivatalos fesztivál peremén, szegélyén (angolul: fringe) zajló művészeti eseményekről beszélő újságíró után nevezték el, és lett a következő évtől The Fringe néven legálissá a program.

Néhány érdekes adat a Fringe-ről:

- Az előadások megoszlása: hagyományos színház 35, vígjáték 23, zene 21, utcai események, gyermekprogramok, táncszínház, kiállítások, musicalok pedig 4-4 százalékát adják a kínálatnak.

- Az előadások egyharmada világpremier, azaz sokan gondolják, hogy egy új produkció számára ez az ideális helyszín.

- 1500 akkreditált újságíró tudósít Edinburghból.

- Immár évi 1,2 millió jegyet értékesít a szervezőcsoport, ennek egyébként több mint felét

internetes oldalán keresztül. Talán a korszerű megoldás miatt lehetséges, hogy a stáb létszáma még mindig csak 10 fő, kiegészülve augusztusban száz ideiglenes segítővel.

Magyar vonatkozások

Annyi a helyszín, a program, hogy nagyon résen kell lennie annak, aki összeállítást akar készíteni. Szomorúan kell beszámolnunk arról, hogy majdnem minden hivatalos szervezőtől azt a választ kaptuk megkereséseinkre, hogy programjukban nem szerepel magyar művész.

Az egyetlen igazán komoly mű, amelyik hazánkból helyet kapott az eseménysorozatban, a Sirály. A művet a Krétakör Színház mutatja be, Schilling Árpád rendezésében. Az előadás magyar nyelvű, angol szinkrontolmácsolással. A beharangozó írások szerint egy „izgalmasan egyszerű produkció, amelyik a legmélyebb értelméig csupaszítja Csehov művét“. Az érdeklődők négy

előadást élvezhetnek, többek között a Royal Bank of Scotland anyagi támogatásának is köszönhetően.

Érinti még hazánkat a Magic Feet című táncprodukció, melyben az ősi kelta tánc, a ceilidh elemei és zenéjének dallamai keverednek a magyar népzene és a cigányzene ritmusaival egy fantasztikus előadásban.

Ezen kívül egy magyar „szereplője“ van még a fesztiválnak, bár erre nem feltétlenül kell büszkének lennünk. Ő Gyuri, a gyilkos hajlamú magyar bohóc, akitől egy skót szemmel bizonyára humoros darab keretében szeretne megszabadulni Florence és Josephine, a két leleményes cirkuszi táncos a Viktória-kori Britanniában.

Jákri Zsolt

